

[Birthe Nielsen]

mod det forrige forslag, vi drøftede, simpelt hen tog fat på hele bistandsloven; der var faktisk ikke nogen, der gik ram forbi. Men dermed holder min enighed også op.

Hr. Glistrup snakker meget om solidaritet. Det var netop solidaritet, jeg snakkede om i mit første indlæg om, hvem det er, der har været med til at skabe det sociale sikkerhedsnet her i Danmark. Det har lønarbejderne, for det er dem, der via deres skatter er med til at betale netop til de mennesker, det drejer sig om her. Det er dem, der først ramler ud i arbejdsløshed, og det er dem, der har brug for bistandsloven, når de kommer i den situation. Derfor har hr. Glistrup ikke ret. De mennesker, hvis interesser hr. Glistrup varetager, er ikke de mennesker, jeg ønsker at varetage interesser for. Det er nemlig ikke arbejderne, selv om hr. Glistrup pryder sig med, at hans parti er et arbejderparti. Det tvivler jeg meget på, for arbejdere ville ikke stemme på hr. Glistrup. Så må det være nogle mennesker, der er forvildede, mennesker, som har det dårligt og ikke kan finde ud af, hvad der egentlig foregår her i samfundet.

Jeg vil stadig væk fastholde, at sociallovgivningen skal være neutral, man skal ikke gribe ind her, idet der er tale om en form for overenskomster. Jeg mener bestemt, der nu er brug for – meget mere end nogen sinde før – at afværge de massive angreb, der er på lønarbejdere.

Jeg vil ikke tage mig af de personlige angreb, der kom omkring mit parti, for det synes jeg ligesom ligger under diskussionen her i dag. Jeg kunne begynde på den samme måde, men det har jeg ikke lyst til.

Ib Christensen (DR):

Hr. Glistrup nævnte, at der var overordnede samfundsøkonomiske hensyn, der beklageligvis gjorde det nødvendigt at bryde et sundt socialpolitisk princip om, at hjælpen skal ydes uden hensyn til trangårsagen. Hvis det er tilfældet, vil jeg godt have at vide, hvor dokumentationen er for, at der her foreligger et stort samfundsøkonomisk problem. Med andre ord den dokumentation, jeg efterlyste før, og som jeg ikke fik svar på, og som heller ikke findes i lovforslagets bemærkninger; i hvilket omfang er bistandsloven rent faktisk blevet brugt af folk, der er ramt af arbejdsstandsninger, i hvilket omfang er der

betalt ikke-tilbagebetalt bistandshjælp til folk, som er ramt af eller delagtige i arbejdsstandsninger? Det kan være, ministeren kan hjælpe med en antydning om, i hvilket omfang der foreligger et reelt problem.

Hr. Glistrup siger videre – og det synes jeg i og for sig afslører meningen med det – at der er tale om bølleoptyger; det er de bølleoptyger, der skal stoppes. Jeg gør opmærksom på, at lovforslaget også tilsigter at ramme mennesker, som er indblandet i fuldt legale, overenskomstmedholdelige arbejdsstandsninger, men det kaldes altså i fremskridtspartiets terminologi bølleoptyger. Hvis den terminologi også kommer offentligt frem i en muligvis snart forestående valgkamp, varer det nok ikke længe, at fremskridtspartiet er landets næststørste parti blandt arbejderne; det kommer nok noget lavere nede i rækken.

Glistrup (FP):

Jeg er enig med fru Birthe Nielsen, når hun fremhæver, at det vældig gode sociale sikkerhedsnet, som vi har her i Danmark, først og fremmest er opbygget af lønarbejdere. Det, der bare er det harmelige i den situation, vi har nu, er, at 179 mennesker her i dette folketing – eller i hvert fald deres flertal – er ved at undergrave dette sociale sikkerhedsnet ved at fattiggøre og gældsætte Danmark i den grad, som tilfældet har været igennem de senere år. Det er derfor, vi må gå til forsvar, vi må gå på barrikaderne til forsvar for det sociale sikkerhedsnet, og det kan vi kun gøre på én eneste måde i lille Danmark. Vi kan ikke som fru Birthe Niensens venner ovre i Sovjetunionen, der bare kunne slette zartidens gæld, sige, at vi stryger den gæld, som tidligere regimer har pådraget Danmark. Vi skal tilbagebetale hver evig eneste af de 83 mia kr., som vi skylder til udlandet, og det kan vi kun gøre ved at give den en vældig skalle til, smøge ærmerne op og så producere og producere og producere.

Derfor må vi værne og beskytte produktionen imod sådan noget som arbejdsstandsninger. Uanset hvilke idealer hr. Ib Christensen og fru Birthe Nielsen og jeg ville hylde i et samfund, der var sundt – det ville måske i så tilfælde være nogle af de samme idealer, vi ville hylde – kan vi altså ikke i det samfund, der nu er blevet ødelagt af vanstyre